

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **R. K.**,
skazanego za czyn z art. 258 § 3 k.k. i inne,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 2021 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego
w (...) z dnia 3 września 2019 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego w części
wyrok Sądu Okręgowego w R. z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt II K (...), Sąd Okręgowy w R.
uznał R. K. za winnego popełnienia czynu:

- z art. 258 § 3 k.k., za który wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt IX);
- z art. 9 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s., za który wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 500 stawek dziennych grzywny, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 100 zł (pkt X);
- art. 258 § 1 k.k., za który wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia wolności (pkt XI);
- z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s., za który wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 100 zł (pkt XII). W pkt XIII wyroku Sąd Okręgowy

orzeczone wyżej kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i orzekł wobec R. K. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 600 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 100 zł.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez m.in. obrońcy oskarżonego R. K., wyrokiem z dnia 3 września 2019 r., sygn. akt II AKa (...), Sąd Apelacyjny w (...) ww. wyrok zmienił uzupełniając opisy i kwalifikację prawną czynów przypisanych w pkt X i XII wyroku (pkt I ppkt 1a i 1b). W pozostałej części wyrok został utrzymany w mocy w odniesieniu do R. K.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego. Obrońca uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że „ranga podniesionych zarzutów i ich uzasadnienie, może uzasadniać ostrożny wniosek o możliwości uwzględnienia niniejszej kasacji. Nie bez znaczenia jest fakt, że z załączonych do akt dokumentów lekarskich wynika, że osk. R. K. opiekuje się całkowicie niesprawnym synem, wymagającym całodobowej opieki.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Co prawda z samej treści art. 532 § 1 k.p.k. nie wynikają przesłanki wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, jednak w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Trzeba bowiem mieć na względzie, że regułą jest wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w

art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 września 2019 r., wniesionej przez obrońcę skazanego R. K.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji postanowienia.